

עמ"ת 9932/11/23 - היא חאג' יחיא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 9932-11-23 חאג' יחיא(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט עמית מיכלס
עוררת	היא חאג' יחיא (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (השופט א' סלטו) מיום 24.10.2023 בגדרה הורה על מעצרה של העוררת עד לתום ההליכים.

2. ביום 19.10.2023 הוגש נגד העוררת כתב אישום המייחס לה שתי עבירות של הסתה לטרור, לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (להלן: חוק המאבק בטרור); ושתי עבירות של גילוי הזדהות עם ארגון טרור, לפי סעיף 24(א)(1) ו-(2) לחוק המאבק בטרור.

3. על פי החלק הכללי בכתב האישום, העוררת היא אזרחית ישראל. ברשותה של העוררת חשבון ברשת החברתית "אינסטגרם" המאפשר לפרסם, בין היתר "סטורי", שהוא פרסום זמני למשך 24 שעות. לחשבון האינסטגרם של העוררת מקושרים כ-9,200 עוקבים החשופים לפרסומיה. החל משנה עובר לביצוע העבירות עבדה העוררת כסייעת במעון לפעוטות בהוד השרון, שם טיפלה ב-75 תינוקות ופעוטות.

החלק הכללי ממשיך ומתאר את המתקפה הרצחנית בה פתח ארגון הטרור חמאס ב-7.10.2023 על מדינת ישראל ומציין את הסוגים השונים של מעשי הזוועה ההמוניים שארעו בגדר מתקפה זו. בעקבות מעשי הזוועה ההמוניים והירי המאסיבי של רקטות ופצצות מרגמה מצד חמאס אל עבר מדינת ישראל, שהחל אף הוא באותו היום, החליטה ממשלת ישראל על נקיטת פעולות צבאיות משמעותיות נגד יעדי הטרור, ומאז אותו היום ונכון להגשת כתב האישום, מצויה מדינת ישראל בלחימה. עוד נכתב כי קיים חשש להסלמה בגזרות אחרות בקרב פעילי ותומכי טרור באשר הם.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.10.2023 במספר הזדמנויות, פרסמה העוררת בחשבון האינסטגרם שלה דברי הסתה לטרור והזדהות עם ארגון טרור, כמפורט להלן:

בשעה 11:00 פרסמה את ה"סטורי" הבא בשפה הערבית:

"אין יפה יותר מלהתעורר לחדשות של ההתנגדות הפלסטינית בעוטף עזה ומראות האימה ופחד הציונים והטילים הנופלים על ראשיהם. אלוהים, תן לעבדים שלך ניצחון בעזה ובפלסטין וכל מי שהרים את דגלך, ותהיה להם לעזר מול אויבי הדת".

בשעה 11:56 לערך פרסמה את ה"סטורי" הבא בשפה הערבית:

"עדכוני תקשורת ישראלים רשמיים:

- 1- עדיין יש שם עשרות חמושים פלסטיניים אשר נמצאים בתוך היישובים בעוטף עזה ומסתובבים ברחובות בחופשיות
- 2- הלוחמים נכנסו לדרום הארץ דרך הים היבשה והאוויר
- 3- אנחנו חיים בהלם גדול במיוחד שלא היה שום מידע או התרעה בתקיפה כזו והודעה על מלחמה
- 4- מאז השעה 5:30 ועד השעה 11:00 נורו בערך 2,500 טילים לעבר הארץ
- 5- יש מספר רב של הרוגים ויותר מ- 150 פצועים ובתי חולים, במרכז דיווח על מצב חירום ובקשות לתרומות דם".

באותה שעה פרסמה העוררת באינסטגרם מספר תמונות של טנדר לבן ועליו פעילי טרור חמושים, כלי רכב ישראלים עולים באש ותימרות עשן מעל בניינים בישראל, ולצדן פרסמה בשפה הערבית את ה"סטורי" הבא:

"כתב מומחה בערוץ 12 הישראלי:

בשפת מלחמה וידע צבאי אנחנו חווים הלם עצום ומתמודדים עם כשלון צבאי גדול. המענה יהיה מעל הציפיות שלנו, ימים ושבועות של מלחמה החלו".

עוד באותו היום בשעה 12:00 לערך, פרסמה העוררת את הסטורי הבא בשפה הערבית:

"אחים צבאיים פלשו לארץ, מאוד אדיב (סימני אימוג'י של סירנת ניידות הצלה), שימו לב"

כמו כן פרסמה באותו היום, בשעה לא ידועה, את ה"סטורי" הבא בשפה הערבית:

"תופי המלחמה הלמו! אלוהים תן קרירות ושלווה".

כתב האישום ממשיך ומפרט כי בעקבות הפרסומים שלעיל, החלה העוררת לספוג גינויים רבים, בין היתר מהורים של תינוקות ופעוטות מהמעון וגורמים שונים מטעם המעון עצמו, הן בפניות ישירות אליה והן בפרסומים בגנותה ברשתות החברתיות. על אף האמור, ובתגובה לגינויים אלו, המשיכה העוררת לעמוד מאחורי פרסומיה במופגן ולחזקם, בכך

שבאותו היום, בשעה 18:23 ו-18:26 פרסמה באינסטגרם את ה"סטורים" הבאים בשפה העברית:

• "הרבה אנשים לחוצים אבל לא אכפת לי מהם, אני מתחפשת והולכת, עם תרגום כדי שלא תתעיפו יותר ממני (סימן אימוג'י צוחק)".

• "הרבה אנשים התחילו לעשות תרגום על כתבות ששיתפתי, חחחח, אתם חושבים שזה מזיז לי? אויייי חבל על כל כתבה שהעליתם אותה, בחיי שערך אחת לא מזיזה לי מכם, תעלו עוד ועוד יותר, יש לי גב ותודה שאתם כל כך לחוצים ממני, הפוך, זה עוד יותר יהיה".

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרה של העוררת עד לתום ההליכים. ביום 24.10.2023 קיים בית משפט קמא דיון בבקשה, בסופו הורה, כאמור, על מעצרה עד לתום ההליכים.

העוררת לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מסוכנות, אולם עתרה להורות על שחרורה לחלופת מעצר.

בהחלטתו קבע בית משפט קמא כי מהעוררת נשקפת מסוכנות גבוהה, זאת בשים לב לכך שפרסמה את הפרסומים המסיתים ומעודדי הטרור בזמן מלחמה, כאשר יש אפשרות ממשית שיביאו למעשי טרור. בית משפט קמא הוסיף שביצוע העבירות על רקע אידיאולוגי ומתוך רצונה של העוררת לקדם את אותה אידיאולוגיה, יש בו כדי להגביר את מסוכנותה.

בית משפט קמא אף קבע שהמסוכנות הנשקפת מהעוררת מתעצמת גם לנוכח העובדה שמדינת ישראל מצויה בעת מלחמה, שהרי בתקופה זו הסכנה שגילויי הזדהות עם ארגון טרור והסתה לטרור יובילו לביצוע מעשי טרור גבוהה מאשר בעתות שגרה.

לבסוף, הגיע בית משפט קמא לכלל מסקנה כי בענייננו, חרף העובדה שמדובר בעוררת צעירה, נעדרת עבר פלילי, שום חלופה לא תסכון ולפיכך גם אין להפנותה לקבלת תסקיר שירות מבחן. בתוך כך נמצא שלא ניתן ליתן כל אמון בעוררת, זאת גם בשים לב לאמירותיה בחקירותיה במשטרה.

מכאן הערר.

טענות הצדדים

4. כאמור, ב"כ העוררת לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אלא שלשיתו שגה בית משפט קמא משלא בחן חלופת מעצר, לרבות באמצעות שירות המבחן. לדידו של ב"כ העוררת, הקביעה כי בענייננו אף חלופה לא תסכון יש בה משום עיוות דין ואינה פרופורציונלית למקרה ויתרה מכך, יש בה כדי לרוקן את חוק המעצרים מתוכן, שכן כמוה כקביעה שבית המשפט אינו נזקק לחלופה מבלי לבחון את טיבה ומהותה של החלופה, והתקיימותם של תנאים המאפשרים שחרור, לרבות ערבויות מתאימות ותנאי פיקוח קפדניים.

עוד נטען כי שגה בית משפט קמא משלא ייחס משקל לגילה הצעיר של העוררת; לעברה הנקי ולעובדה שמדובר בצעירה נורמטיבית שלראשונה מצאה עצמה בחדר חקירות; לכך שמדובר באירוע נקודתי ומעידה חד פעמית אשר אינה מעידה על אורחותיה של העוררת. אף נטען ששגה בית משפט קמא מששלח את העוררת למעצר מבלי שנתן

דעתו להשפעה השלילית האפשרית של המעצר עליה, על גיבוש אישיותה, התנהלותה ותדמיתה לנוכח הימצאותה בקרב עבריינים.

ב"כ העוררת הוסיף שלאור גילה הצעיר וחוסר ניסיונה בעולם הפלילי, לא הבינה העוררת את השלכות מעשיה וחומרתם, אלא לאחר מעשה ועל כך יעידו ניסיונותיה להתחמק מהפרסומים. הוא ציין כי קודם לביצוע העבירות עבדה העוררת בגן ילדים למעלה משנה ומעולם לא הייתה מעורבת באף אירוע המצביע על סכנה מצדה.

ב"כ העוררת הפנה למספר החלטות שניתנו לאחרונה, בהן נתקבלו עררים במקרים דומים, ולשיטתו אף חמורים מענייננו, שניתנו מאז 7.10.2023, בהם שוחררו נאשמים לחלופות מעצר, לעתים תוך קביעת תנאי של אי שימוש בכלי תקשורת מכל סוג שהוא.

לאור כל האמור, ביקש ב"כ העוררת לקבל את הערר ולהורות על שחרורה של העוררת לחלופת מעצר, ולמצער להפנותה לשירות המבחן.

5. מנגד, הטעים ב"כ המשיבה כי מאז ה-7.10.2023, לאור העובדה שמדינת ישראל מצויה במלחמה, עמדת המדינה בכל "תיקי ההסתה" היא למעצר עד תום ההליכים ללא בחינת חלופה וללא הפניה לתסקיר. הטעמים לכך: המצב הביטחוני הסוער והנפיץ המעלה את הסיכוי לכך שאמירות מסיתות ותומכות טרור יובילו למעשי טרור נוספים, וכפועל יוצא מגביר את המסוכנות של המפרסמים את דברי ההסתה; לשיטת המשיבה, העובדה שהעוררת עודדה מעשי טרור רצחניים מזעזעים וקיצוניים בחומרתם, וגילתה אהדה כלפיהם, מעידה על אידיאולוגיה קיצונית ומסוכנת, על העדר מעצורים בדרך להפצת המשנה האלימה והטרוריסטית ועל קו חשיבה "מעוות", כך ששיח או "ליבון מקצועי" מול שירות המבחן איננו רלוונטי, ואין אפשרות "לקחת את הסיכון" וליתן אמון בעוררת שלא תמשיך להפיץ את מסריה, גם אם בית המשפט אסר על כך.

טענה נוספת נגעה בקושי ליתן אמון בעוררת, בין היתר לנוכח העובדה שלאחר שהורי ילדי הגן בהם היא מטפלת וכן מעסיקיה העירו לה על פרסומיה המסיתים ומעודדי הטרור, העוררת לא התנערה מהדברים, לא התנצלה או מחקה את הפרסומים אלא המשיכה ופרסמה אותם, תוך שהצהירה כי הדבר מעודד אותה להמשיך בפרסומים המסיתים ואף ביתר שאת.

ב"כ המשיבה הפנה לחקירותיה של העוררת במשטרה, ולכך שבתחילה מסרה העוררת גרסה שקרית לפיה לא היא זו שפרסמה את הפרסומים מעודדי הטרור אלא ש"השתלטו" לה על הטלפון. מאוחר יותר נסוגה מגרסתה זו. נוסף על כן, מהתכתבויות שהוצאו ממכשיר הטלפון הנייד שלה, בהן התכתבה עם חברותיה, עולה שהעוררת תכננה עמן כיצד תענה בכזב לשאלות בחקירתה, כפי שאכן עשתה בהמשך. במהלך ההתכתבויות העוררת וחברותיה גיחכו על הביקורת שהושמעה כלפי העוררת. ב"כ המשיבה הגיש את חקירותיה של העוררת במשטרה ואת ההתכתבויות שעמדו גם לנגד עיני בית משפט קמא.

ב"כ המשיבה הפנה לשורה של מקרים דומים לענייננו, בגדרם נעצרו נאשמים עד תום ההליכים ללא תסקיר, לרבות מקרים של נאשמים ללא עבר פלילי. בנסיבות בהן לא נפלה שגגה, ובוודאי לא שגגה מהותית, בהחלטת בית משפט קמא, ביקש לדחות את הערר.

דיון

6. ימי מלחמה אינם ימים רגילים. מדובר בימים בהם למילים כוח משלהן לעודד ולדרבן אנשים לנקוט באלימות, או להעיר מרובצם תאים רדומים התומכים בטרור בכלל ובארגון החמאס בפרט, הן בתוכי המדינה והן מחוצה לה.

מי שבמעשיו מסית לנקוט באלימות או לקחת חלק במאבק נגד המדינה, ומי שמזדהה עם האויב או מהלל את מעשיו הנפשעים, מעיד על עצמו שהוא אדם מסוכן. נכון להיום, מנהלת מדינת ישראל מערכה בעזה, ומערכה נוספת, בעלת עצימות נמוכה יותר, בגבול הצפון. במקביל דרוכה המדינה ופוקחת עין על הנעשה בארצות נוספות, בתחומי איו"ש ואף בתוכי המדינה, מתוך חשש לליבוי יצרים ולפתיחת חזיתות נוספות במקומות נוספים, שיטילו עול נוסף על כוחות הביטחון. היבט נוסף של הכבדה על כוחות הביטחון השונים הוא העיסוק באיתור, מעקב ופיקוח אחר מי שמסית לטרור או מזדהה עם ארגון טרור ומשחרר בתנאים, בימים בהם עסוקים גופים אלו מדי יום באלפי אירועים במקביל.

7. מדינת ישראל ידעה בעבר תקופות בטחוניות קשות, שהשפיעו על החלטות מעצר שניתנו לנאשמים שביצעו עבירות על רקע זה. כך למשל, לפני כעשרים שנים, קבע השופט מ' חשין בבקשת מעצר שעסקה בעניינו של מי שהסיע תושבי האזור לתחומי מדינת ישראל: "בימים כתיקונם - והיו ימים כאלה לפני שנים מספר - היה מעשה כמעשהו של העורר מעשה שניתן לעבור עליו לסדר היום גם אם לעונשו בעונש קל. לא כן הוא המצב בימנו אלה, ימים של דם ואש" [בש"פ 8303/03 אסמעיל נ' מדינת ישראל (17.9.2003)]. עוד נקבע כי כלל זה של שינוי הגישה בתקופות בטחוניות רגילות חל גם על קטינים: "הפסיקה כבר עמדה על כך כי בתקופה של הפרות סדר ואלימות כלפי כוחות הביטחון, אין מנוס ממעצר המעורבים בעבירות אלה עד לתום ההליכים, אף אם מדובר בקטינים" [השופט י' עמית בבש"פ 32/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.1.2015) (להלן: עניין פלוני)]. על אף שבעניין פלוני נדון עניינו של נאשם שיידה אבנים וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון, לא ניתן לומר שמדובר במקרה חמור מהמקרה שלפנינו. אף מבלי להתייחס לכך שבאותו מקרה היה מדובר בקטין, וכאשר לא נטען שהאבן פגעה באדם כלשהו, החשוב הוא הקו המקשר הברור בין מי שמרים יד (או אבן) לבין מי שכוחו דווקא בהפצת המסרים המסיתים או הזדהות עם מעשים אלימים המתרחשים סביבו, שכן מטרתם אחת - ליבוי ועידוד מעשי האלימות דווקא בתקופות רגילות מבחינה ביטחונית. הדימוין במעשים של אלו הפועלים באלימות ממש לבין אלו המסיתים לאלימות או מזדהים עם מעשי אלימות, מחייב התייחסות דומה בכל הנוגע למעצרים [ראו והשוו: דברי השופט (כתוארו אז) א' גרוניס בבש"פ 379/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (14.1.2009)].

בנקודה זו חשוב לחדד כי מעצר על רקע ביטחוני לא בא לשמש כאמצעי הרתעה, גם אם יש בו היבט הרתעתי, אלא שהוא מהווה נסיבה חשובה במנין השיקולים להם נדרש בית המשפט בהחלטתו. עמד על כך השופט י' עמית בבש"פ 6825/14 פקטורוביץ' נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (23.10.2014):

"אבהיר כי התחשבות במצב השורר בשטח אינה למטרות הרתעה, שהרי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 אינו מכיר בהרתעה כמטרה לגיטימית. אלא, שהמצב בשטח הוא אחד הפרמטרים להערכת מסוכנות, שהרי מסוכנות אינה נבחנת בחלל ריק, אלא על רקע של מציאות נתונה. כך, מן המפורסמות כי חלופת מעצר אינה הרמטית ואינה נדרשת להיות הרמטית, אך לא דומה נטילת סיכון מסוים במצב רגיעה לנטילת סיכון במצב בו השטח תוסס. מכאן, שהמצב השורר בשטח הוא נסיבה "חיצונית" המהווה אחד הפרמטרים הרלבנטיים בבחינת עילת המסוכנות" (ההדגשות אינן במקור).

8. ב"כ העוררת התמקד בין היתר בגילה של העוררת, שהיא כבת 23. ואולם, על אף שהעוררת צעירה, הרי שהיא רחוקה מגיל הקטינות. העוררת עבדה לפרנסתה כסייעת במעון, הייתה אחראית על ילדים קטנים ולדבריה אף הקימה

לאחרונה עסק משלה. מכאן, שיש יסוד להניח כי הבינה היטב את משמעותם הברורה של מעשיה, עליהם חזרה, כאמור מספר פעמים במהלך אותו יום. גם בהמשך היום ולאחר שספגה גינויים מחלק מעוקביה, ובהם הורי הילדים בגן ומעסיקיה, פרסמה העוררת שני "סטורים" נוספים, בהם הבהירה שהשיתופים בגנותה ברשת לא רק שלא מרתיעים אותה, אלא להיפך. העוררת הבהירה שכלל שהמפרסמים יעלו "עוד ועוד יותר" פרסומים בגנותה הדבר לא ירפה את ידיה, יש לה "גב" למעשיה, היא תמשיך להעלות פרסומים ואף ביתר שאת, "הפוך, זה עוד יותר יהיה".

הנה כי כן, העוררת פעלה ממניעים אידיאולוגיים, והרי כבר נקבע ש"בעבריינות אידיאולוגית, הנאשם מצהיר, או שהתנהגותו מעידה עליו, כי אינו מתחרט על מעשהו והוא דבק במשנתו האידיאולוגית המצדיקה ביצוע עבירות לשם מימוש או קידום האידיאולוגיה. רוצה לומר, כי במוטיבציה אידיאולוגית יש כדי לחזק את יסוד המסוכנות" [השופט י' עמית בבש"פ 369/12 מדינת ישראל נ' הכהן (15.1.2012)].

כאמור, הפסיקה הכירה בכך כי בתקופה של הפרות סדר ואלימות כלפי כוחות הביטחון, אין מנוס ממעצר המעורבים בעבירות אלה עד לתום ההליכים, גם במקרים בהם מדובר בצעירים, ואף בקטינים. בהקשר זה אף זכורים דבריו של השופט מ' חשין שקבע שאבן שמיידה אדם צעיר פגיעתה גרועה לא פחות מאבן הנזרקת על ידי אדם מבוגר [בש"פ 7171/00 מדינת ישראל נ' חאמד (8.10.2000)]. ובהקבלה לענייננו, מילות תמיכה באויב שמפיצה אישה צעירה, פוטנציאל הפגיעה שלהן משמעותי לא פחות ממלים שמפיץ אדם מבוגר, ואף הן עלולות להביא לדרדור המצב בקרב מי שעד כה לא לקחו חלק פעיל במאבק נגד המדינה במהלך תקופת המלחמה. כך למשל, הפצת דברי העידוד עלולה לתת לגיטימציה למי שעד כה התלבט האם העמדה בה הוא מחזיק הכוללת רצון לפגוע באנשי כוחות הביטחון ואף באזרחי המדינה היא לגיטימית, או למי שברגע זה ממש "יושב על הגדר" וזקוק לאותה "דחיפה קטנה" להוציא את הרעיון המקנן במוחו מן הכוח אל הפועל. אכן, לא נטען שהעוררת היא "אושיית רשת", ואולם במועד הפצת המסרים היו מקושרים אליה לא פחות מ-9,200 עוקבים, שיכלו לצפות בדברי ההסתה וההזדהות וחלילה להיות מושפעים מהם. מכאן המסוכנות הרבה הגלומה במעשיה.

9. כאשר מדובר במעשים שעיקרם הבעת עמדה שיכולה לסכן את הציבור, באופן בו פעלה לכאורה העוררת, מציב הדבר אף סימן שאלה האם יש מקום לבחון את מסוכנותה באמצעות שירות המבחן, כבקשת ב"כ העוררת. לאחר ששקלתי בדבר, מצאתי שלא נפלה כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא, שנמנע, כאמור, מלעשות כן. כידוע אין לעצור זכות מוקנית שייערך בעניינו תסקיר שירות מבחן, ויש מקום להיעזר בו רק באותם מקרים בהם בית המשפט מתלבט בהחלטתו. במקרה שלפנינו הביעה העוררת את דעתה הנחרצת בפרסומים שהפיצה לאורך אותו יום, ולא נסוגה מהם גם כאשר הביעו בפניה אנשים שונים את מורת רוחם ממעשיה. מכאן, שגם אם תביע העוררת כיום עמדה שונה בפני שירות המבחן ותיסוג מעמדתה המקורית, ממילא מידת האמון שתניתן לדבריה תהיה נמוכה ביותר והם יילקחו בעירבון מוגבל. עידוד מעשי טרור רצחניים מזעזעים וכה קיצוניים בחומרתם, ומידת האהדה שהביעה העוררת במעשי הטרור, מעידים על אידיאולוגיה קיצונית ומסוכנת, על העדר מעצורים בדרך ועל עיוות מחשבתית. מסקנות אלו ניתן לקבוע כבר עתה, אף מבלי להסתייע בגורם מקצועי.

בהחלטתו ציין בית משפט קמא כי התייחס בין יתר שיקוליו גם לדברי העוררת במשטרה, אולם לא פירט מעבר לכך. עיינתי בחקירותיה של העוררת, ומצאתי שאכן יש בדברים שמסרה כדי לחזק את עילת המסוכנות נגדה. כך למשל, נמנעה העוררת מלהרחיב מה היו מניעיה למעשים. תחילה מסרה כי פרסמה את הדברים במענה להכפשות כלפיה וכי רצתה להעביר מסר לאחת האמהות בגן, אולם, כאמור, העוררת פרסמה את הפרסומים הראשונים עוד בטרם ראתה את התגובות, ללמדנו שלא סיפרה לחוקריה את האמת. בהמשך ניסתה העוררת לטעון כי אדם אחר פרסם את

ה"סטורים" לאחר שגנב את חשבון הטלפון שלה. משנתבקשה להראות את ההודעה שקיבלה מחברתה שהזהירה אותה מהאקרים, טענה שלא ניתן לבדוק זאת שכן החליפה את מספר הטלפון יום קודם לכן. מהתכתבות של העוררת עם חברתה עולה שגרסאותיה אלו במשטרה היו פרי תכנון מוקדם, ומכאן שגם בנקודה זו לא אמרה אמת.

ואכן, בהמשך החקירה הודתה העוררת ששיקרה והאמת היא שהיא "התרגשה" כאשר התחילה המלחמה, ולכן פרסמה את ה"סטורים". לטענתה, כבעלת עסק חדש רצתה "להראות לכולם שאני בעד המלחמה. אני בעלת עסק ורציתי שיחשבו עליי דברים טובים ויכירו אותי...". עוד טענה שהיא מחקה את ה"סטורים" מיוזמתה "אחרי 5 דקות" לאחר שהבינה שטעתה, ואף התנצלה על מעשיה. ואולם, התכתבויות שנתפסו מוכיחות שלא כך הם פני הדברים, שכן עולה מהן שהעוררת התגאתה במעשיה ואמרה שבניגוד לאישה שהיא אם לילדים, הרי שלה עצמה אין מה להפסיד וש"בגלל זה מכרתי את החיים", תוך שהבהירה שאם היה לה בעל וילדים לא הייתה מסכנת אותם. העוררת אף הביעה שביעות רצון מכך שהפכה למפורסמת. התנהלותה זו של העוררת בחקירותיה מלמדת לא רק שלא ניתן ליתן בה אמון כי תקפיד לשמור על תנאי שחרור ככל שתשוחרר, אלא אף על מאפייני אישיות המעידים על פוטנציאל לחזרתיות על המעשים, אותם ניתן לבצע, כידוע, מכל מקום.

10. בנסיבות אלו, כאשר עמדותיה של העוררת נלמדות מדבריה שלה, הן מתוך חקירותיה והן מתוך התכתבויות, ומדברות בעד עצמן, ובמצב דברים בו אין משמעות להמלצת שירות המבחן בהעדר יכולת לתת אמון בעוררת, מצאתי שלא נפלה כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא להימנע מקבלת תסקיר שירות מבחן.

11. בהינתן האמור - דין הערר להידחות.

12. נוכח כך שההכרעה מושפעת במידה רבה מן התקופה החריגה בה אנו נמצאים, ברור כי עם שינוי העתים יהא מקום לשקול מחדש את עניינה של העוררת.

13. לבקשת ב"כ הצדדים, תעביר המזכירות את ההחלטה לידיהם.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ד, 20 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.